

проведення видатків, неналежного впровадження державних інвестиційних проектів.

В даний період часу обсяг Державного бюджету України, шляхи та можливості його наповнення не є запорукою своєчасного виконання поставлених на державу зобов'язань. Для подолання кризи у сфері фінансових відносин необхідне реформування даної сфери, важливу роль в якому займає пошук функціонально-організаційної системи виконання бюджетів, яка б гарантувала цільове, ефективне та результативне виконання державного та місцевого бюджетів. Створення такої системи повинно забезпечити прозорість фінансових операцій, аналітику щодо стану бюджетів, попередження порушень шляхом посилення контролю та відповідальності за відповідні правопорушення, що позитивно позначиться на боротьбі з нецільовим використанням коштів.

Бібліографічні посилання:

1. Дегтяр Я. Нецільове використання бюджетних коштів: теорія та практика. *Підприємництво, господарство і право*. 2017 №1.
2. Бюджетний кодекс України від 08.07.2010 № 2456-VI: за станом на 5 листопада 2020р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2456-17#Text>
3. Аналітично-статистичний збірник за результатами діяльності Державної аудиторської служби України, її міжрегіональних територіальних органів січень-вересень 2019 року URL: <http://dkrs.kmu.gov.ua/kru/doccatalog/document?id=154420>
4. Звіт Рахункової палати за 2019. URL: https://rp.gov.ua/upload-files/Activity/Reports/2019/ZVIT_RP_2019.pdf

Хованова Діана Олексіївна,
курсант 4 курсу факультету
підготовки фахівців для підрозділів
стратегічних розслідувань
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник:

Ярошенко Артем Сергійович,
доцент кафедри цивільного права та
процесу факультету підготовки
фахівців для підрозділів кримінальної
поліції Дніпропетровського
державного університету внутрішніх
справ

ОСОБЛИВОСТІ ВЗАЄМОДІЇ ПІДПРИЄМСТВ І БАНКІВСЬКИХ УСТАНОВ

Складна ситуація у сфері підприємницької діяльності є наслідком незворотних процесів, пов'язаних з карантинном, соціальними, економічними та іншими негативними факторами. Для забезпечення стійкого зростання економіки необхідно підвищити ефективність діяльності підприємств шляхом налагодження механізму взаємодії з банківськими установами. Для об'єктивного та повного дослідження питання урегулювання забезпечення приросту усіх сфер сектору економіки підприємства необхідно окреслити основні терміни, пов'язані з обраною темою та визначити особливості зв'язку підприємств і банківських установ.

Так, слід зазначити, що С.І. Ожегов [1] дає визначення поняття взаємодії, як «взаємозв'язок двох явищ, а також взаємна підтримка». Банківські установи, виконуючи свої завдання по акумулюванню тимчасово вільних коштів населення і фірм, передає їх у вигляді кредитив для інвестиційних, комерційних потреб підприємств. При цьому пропорційно забезпечується задоволення потреб з боку банку, вкладників і позичальників. Відповідно, банківські установи, виконуючи функції фінансових посередників, отримують прибуток як оплату своїх послуг; вкладники отримують відсотки за внесенні депозити; позичальники отримують доступ до визначених сум на зазначений термін. З цього приводу, Е.Дж. Долан, влучно зазначив: «Якщо не має банків, то тоді жодній фірмі взагалі не вдалося б вести ділові операції, виступаючи як позичальником для малих фірм, які мають вільні грошові кошти» [2].

Основною складовою взаємодії між банківською установою та підприємством є ресурси, адже саме кредити, надані банками, надають можливість підприємствам виконувати свою діяльність. Для цього банки

надають свої послуги шляхом перерозподілу коштів суб'єктами господарювання.

У процесі взаємодії підприємство і банк не просто оцінюють взаємовідносини між собою як звичайних партнерів по бізнесу, а всесторонньо аналізують фінансовий стан і визначають потреби і переваги один одного. За таких умов вектор взаємодії змінюється у напрямку розвитку бізнесу «банк – підприємство», тобто виникає взаємна зацікавленість у розвитку бізнесу партнера. Для об'єктивної оцінки діяльності як з боку банківських установ, так і з боку підприємця виникає необхідність у перевірці умов їх діяльності, фактичних і потенційних проблем і можливостей. Але все-таки це прерогатива банківських установ, які у більшості випадків ініціюють та активізують взаємодію з підприємства. Це пояснюється тим, що для підприємств банківські установи слугують стратегічною основою, елементом ресурсного надходження, важливою ланкою, але додатковою до її основної діяльності. При цьому банківські установи при взаємодії з підприємствами забезпечують свої основні завдання та функції [3].

Крім цього особливість взаємодії підприємств і банківських установ полягає у специфіці вибору ними партнерів. Банківські установи, по суті, надають свої послуги всім клієнтам, але право вибору їх належить, головним чином, підприємству. З іншого боку, банк залежно від прийнятої стратегії може відбирати клієнтів (підприємства) за категорією ступеня переваг партнера по бізнесу.

Отже, аналізуючи процес взаємодії підприємств і банківських установ, ми дійшли висновку, що особливістю такої співпраці є формування стратегій розвитку один одного. Виходячи з цього, важливим етапом визначення пріоритетів у взаємодії підприємств і банківських установ є аналіз сторін, повне і об'єктивне вивчення умов діяльності та потенційних переваг і проблем протилежної сторони.

Бібліографічні посилання:

1. Ожегов С.И. Словарь русского языка / Под ред. Л. Скворцова. М.: Издательство Оникс, 2012. 1376 с.
2. Долан С.Дж. Гроші, банківська справа / С.Дж. Долан, К.Д. Кемпбелл, Р.Дж. Кемпбелл / Пер. с англ. В. Лукашевича.; Під ред. В. Лукашевича. М.: Туран, 1996. 448с.
3. Фурса Т. П. Специфічні особливості процесу взаємодії підприємств і банківських установ. *Інвестиції: практика та досвід*. 2014. №. 24. С. 47-52.